

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře ve veřejném zasedání konaném dne **31. května 2023**, v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Mileny Vránkové a soudců JUDr. Jiřiny Roubíčkové a Mgr. Zdeňka Pořízka, projednal **odvolání**, které proti rozsudku Okresního soudu v Táboře ze dne 8. 2. 2023, č.j. 3 T 166/2022 - 213, podal **obžalovaný**

a rozhodl o něm

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu se k odvolání obžalovaného napadený rozsudek ve výroku o trestu a způsobu jeho výkonu zrušuje.

Podle § 259 odst. 3 trestního řádu nově rozhodnuto takto:

Obžalovaný

se při nezměněných výrociích o vině a náhradě škody

odsuzuje

podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody v délce 9 (devět) měsíců nepodmíněně.**

Podle § 56 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Fišerová.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 8. 2. 2023, č.j. 3 T 166/2022-213, byl obžalovaný [redacted] v bodě 1 a, b) uznán vinným pokračujícím přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákoníku, a v bodě 2) přečinem krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku. Za uvedené přečiny byl podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 17 měsíců nepodmíněně. Podle § 56 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku byl obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit na náhradě škody poškozeným: UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., IČ: 64948242, se sídlem Želetavská 1525/1, 140 00 Praha 4 - Michle, částku 2 500 Kč a [redacted] částku 3 500 Kč. Podle § 229 odst. 1 trestního řádu byla poškozená společnost Jednota, obchodní družstvo Tábor, IČ: 00031925, se sídlem Budějovická 1413/63, 390 02 Tábor, s uplatněným nárokem na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.
2. Rozsudek soudu I. stupně právní moci nenabyl, neboť proti němu v zákonné lhůtě podal odvolání obžalovaný.
3. *Obžalovaný* v písemném odůvodnění podaného opravného prostředku konkretizuje, že nesouhlasí s uloženým trestem, který považuje za nepřiměřeně přísný. Přiznává, že dané činy skutečně spáchal a lituje jich. Na svou obhajobu uvádí, že v případě trestné činnosti se jednalo o impulsivní jednání, přičemž nyní si našel dobře placené zaměstnání a chtěl by mít možnost zaplatit poškozeným způsobenou škodu. Proto navrhuje, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek ve výroku o trestu a aby mu uložil trest mírnější, např. trest odnětí svobody v trvání 3 let s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu ve výměře taktéž 3 let za současného vyslovení dohledu, nebo trest obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin. V doplňku podaného odvolání obžalovaný specifikuje, že napadá jak výrok o trestu, tak výrok o náhradě škody. Namítá, že doplatit poškozeným způsobenou škodu nebylo po odročení hlavního líčení dne 31. 1. 2023 ve stanovené lhůtě 1 týdně vzhledem k jeho majetkovým poměrům možné. Opětovně pak žádá o přehodnocení represivní formy trestu s tím, že pokud by mu byl uložen trest výchovný (např. trest odnětí svobody v trvání 2 let se zkušební dobou 3 let či trest obecně prospěšných prací ve výměře 200 hodin), v rozumném časovém úseku by poškozeným uhradil způsobenou škodu.
4. V průběhu veřejného zasedání, konaného před odvolacím soudem dne 31. května 2023 při splnění podmínek § 202 odst. 2 trestního řádu a § 238 trestního řádu v nepřítomnosti obžalovaného, bylo přečteno písemné vyhotovení opravného prostředku [redacted] Státní zástupkyně k podanému odvolání uvedla, že jej nepovažuje za důvodné. Trest uložený obžalovanému soudem I. stupně shledala zákonným, když trest nespojený s přímým výkonem vzhledem k recidivě obžalovaného a páčání trestné činnosti ve zkušební době podmíněného propuštění z výkonu nepodmíněného trestu již nepřipadal v úvahu. Proto navrhla odvolání obžalovaného podle § 256 trestního řádu zamítnout.
5. Poté bylo dokazování ve věci doplněno o čtení *důkazů listinné povahy*. Ze *zprávy Probační a mediační služby - středisko Tábor ze dne 4. 11. 2022* plyne, že obžalovaný porušil závažným způsobem podmínky nad ním stanoveného dohledu v rámci podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody ve věci Okresního soudu Třebíč sp. zn. 2 PP 115/2020, a to tím, že neplnil podmínky dohledu, s probační a mediační službou nespolečně pracoval a ke konzultacím se nedostavoval, uložený dohled tak neplnil účel a probační úředníci bylo navrženo, aby bylo soudem rozhodnuto o vykonání zbytku nepodmíněného trestu. Z *úředního záznamu ze dne 29. 5. 2023* pak bylo zjištěno, že pokud jde o podmíněné propuštění obžalovaného ve věci Okresního soudu Třebíč sp. zn. 2 PP 115/2020, Okresní soud Třebíč dosud nenařídil veřejné zasedání k nařízení výkonu zbytku nepodmíněného trestu odnětí svobody, z něhož byl obžalovaný podmíněně propuštěn, trestní věc je t.č. na lhůtě 10. 7. 2023. Dále bylo zjištěno, a to z *úředního záznamu ze dne 30. 5. 2023*, že obžalovaný poškozené

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Fišerová.

neuhradil způsobenou škodu. Obdobně se ze *zprávy UniCredit Bank Czech republic and Slovakia, a.s.*, zjišťuje, že obžalovaný ani tomuto poškozenému škodu nenahradil. Z *návrhu na potrestání* Okresního státního zastupitelství v Táboře ze dne 13. 3. 2023, sp. zn. ZK 56/2023, vyplývá, že na obžalovaného byl u Okresního soudu v Táboře podán tento návrh na potrestání pro přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, jehož se měl dopustit tím, že dne 28. 2. 2023 v prodejně Billa v Táboře odcizil 4 ks čokolád v hodnotě 116 Kč, věc je u Okresního soudu v Táboře vedena pod sp. zn. 3 T 33/2023. Ze *zprávy Probační a mediační služby - středisko Tábor ze dne 14. 3. 2023* se podává, že probační a mediační služba se v trestní věci obžalovaného, vedené u Okresního soudu v Táboře pod sp. zn. 3 T 33/2023, nepřiklonila k uložení alternativního trestu z důvodu předchozí nevyhovující spolupráce s obžalovaným, byť formální podmínky pro uložení trestu obecně prospěšných prací jsou v jeho případě splněny.

6. Po takto doplněném dokazování státní zástupkyně odkázala na již učiněný konečný návrh.
7. Krajský soud následně k odvolání obžalovaného ve smyslu ust. § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal rozsudek Okresního soudu v Táboře sp. zn. 3 T 166/2022 se zaměřením na napadený výrok o trestu, a přezkumu podrobil taktéž zákonnost řízení, které vydání uvedeného rozhodnutí předcházelo. Po náležitém přezkumu dospěl k následujícím závěrům.
8. Po *stránce procesní* nebyly zjištěny žádné vady, řízení bylo před okresním soudem vedeno v souladu s příslušnými ustanoveními trestního řádu. Nalézací soud konal ve věci hlavní líčení při zachování zákonných lhůt a obžalovaný se v jeho průběhu mohl vyjádřit ke všem skutečnostem, kladeným mu za vinu, i ke všem prováděným důkazům. Řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, tedy netrpí takovými vadami, jež by měly za následek porušení ustanovení, jimiž se má zabezpečit řádné objasnění věci a právo na obhajobu, a které by mohly negativně ovlivnit správnost a zákonnost rozhodnutí soudu I. stupně.
9. Pokud jde o skutkové a právní závěry soudu I. stupně, nutno pouze zmínit, že okresní soud při přijetí prohlášení viny obžalovaného postupoval v souladu s § 206c trestního řádu. Skutečnosti, uvedené v prohlášení viny (včetně výše trestnou činností způsobené škody), pak nelze ve smyslu § 206c odst. 7 trestního řádu napadat opravným prostředkem.
10. Odvolací soud se proto v rámci své přezkumné činnosti zaměřil na *napadený výrok o uloženém trestu*. Okresním soudem byl obžalovanému za spáchanou trestnou činnost uložen podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 17 měsíců, pro jehož výkon byl obžalovaný podle § 56 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.
11. Lze plně přisvědčit závěru soudu I. stupně, že recidiva obžalovaného (který byl v minulosti již 11x soudně trestán, a to mj. pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1, 3 trestního zákoníku) a páčání nyní projednávané trestné činnosti ve zkušební době podmíněného propuštění z výkonu dvou nepodmíněných trestů odnětí svobody (ve věcech Okresního soudu Mělník sp. zn. 1 T 189/2016 a sp. zn. 1 T 100/2019), za současného vyslovení dohledu, který navíc obžalovaný neplnil, jsou skutečnostmi, jež představovaly dostatečný podklad pro ukládání **trestu represivní povahy**, tedy úhrnného nepodmíněného trestu odnětí svobody. Obžalovanému byly v minulosti za trestnou činnost ukládány jak tresty výchovné (trest odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu, trest odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu za současného vyslovení dohledu), tak tresty represivní, avšak žádný z nich (ani nynější hrozba nařízení výkonu zbytků nepodmíněných trestů, z nichž byl obžalovaný podmíněně propuštěn) jej neodradil od opětovného páčání trestné činnosti. Z uvedeného je zřejmé, že možnosti nápravy obžalovaného jsou již poměrně značně sníženy. Vzhledem k osobě obžalovaného by tedy uložení jiného, než nepodmíněného trestu zjevně nevedlo k tomu, aby obžalovaný vedl řádný život (§ 55 odst. 2 trestního zákoníku). Tento závěr zcela koresponduje i s aktuální zprávou probační a mediační služby, která se k uložení alternativního trestu obžalovanému taktéž nepřiklonila, a to z důvodu předchozí špatné spolupráce s obžalovaným.

12. Pokud však jde o **výměru soudem I. stupně uloženého úhrnného nepodmíněného trestu odnětí svobody**, tuto krajský soud shledal vzhledem k níže rozvedeným okolnostem nepřiměřeně přísnou. Odvolací soud v první řadě konstatuje, že při ukládání trestů je nezbytné v každém konkrétním případě vyhodnotit všechny zvláštnosti případu (zásada *individualizace trestu*). O volbě druhu a výměry trestu nerozhodují tedy pouze zákonné znaky trestného činu, které jsou vlastní každému trestnému činu, ale právě *individuální způsob a intenzita naplnění* konkrétních znaků trestného činu, popsaných v jeho skutkové podstatě, jakož i *přístup pachatele* ke spáchané trestné činnosti. Podle § 58 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku má-li soud za to, že vzhledem k poměrům pachatele a povaze jím spáchané trestné činnosti lze dosáhnout jeho nápravy i trestem kratšího trvání, může snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby tehdy, pokud odsuzuje pachatele, který prohlásil svoji vinu.
13. V této trestní věci odvolací soud za primární považuje odpovídající zhodnocení postoje obžalovaného ke spáchaným přečinům v průběhu hlavního líčení, které, při současném zohlednění výše celkem trestnou činností způsobené škody (tj. **částky 11 000 Kč**, těsně převyšující zákonnou hranici škody nikoli nepatrné ve smyslu § 138 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku) dle přesvědčení krajského soudu odůvodňuje ještě shovívavější postup při trestání, než jaký zvolil soud I. stupně. Pro takový postup pak svědčí i to, že obžalovanému s pravděpodobností hraničící s jistotou hrozí nařízení výkonu zbytku nepodmíněných trestů odnětí svobody v trvání 3 měsíců z rozsudku Okresního soudu Mělník sp. zn. 1 T 100/2019 - uloženého za přečin podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku, a v trvání 239 dnů z rozsudku Okresního soudu Mělník sp. zn. 1 T 189/2016 – uloženého za přečin podle § 196 odst. 1, 3 trestního zákoníku (§ 39 odst. 4 trestního zákoníku). Tedy za přečiny menší typové závažnosti, na něž se, stejně jako na přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, vztahuje ust. § 55 odst. 2 trestního zákoníku, zpřísnující podmínky pro samotnou možnost uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody. Za těchto okolností, s přihlédnutím k již zmiňovanému § 39 odst. 4 trestního zákoníku, zakotvujícímu povinnost přihlídnout při stanovení druhu a výměry trestu k dalším dosud nevykonaným trestům uloženým obžalovanému za jinou jeho trestnou činnost, odvolací soud považoval za odpovídající a zcela dostačující výměru úhrnného nepodmíněného trestu odnětí svobody 9 měsíců, když samotné zjištění, že obžalovaný je speciálním recidivistou, bylo dostatečně zohledněno již v podobě nepodmíněnosti trestu odnětí svobody a v zákonné sazbě, dle které byl obžalovanému úhrnný trest ukládán. Pro výkon trestu krajský soud obžalovaného dle § 56 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku zařadil do věznice s ostrahou.
14. Vzhledem ke shora uvedenému krajský soud k odvolání obžalovaného podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu zrušil napadený rozsudek v celém výroku o trestu a podle § 259 odst. 3 trestního řádu nově rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání k Nejvyššímu soudu v Brně prostřednictvím soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (§ 265c trestního řádu, § 265e odst. 1 trestního řádu), a to ve trojím vyhotovení.

Dovolání mohou podat:

a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 trestního řádu).

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Fišerová.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání, lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 trestního řádu).

Poškozený má možnost žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem, za který byla obžalovanému uložena majetková sankce tímto rozhodnutím, a to podle zákona č. 59/2017 Sb., o použití peněžních prostředků z majetkových a trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů.

Tábor dne 31. 5. 2023

Mgr. Milena Vránková v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Fišerová

Pavla
Fišerová
á

Digitálně
podepsal Pavla
Fišerová
Datum:
2023.06.09
09:03:26 +02'00'

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 31.05.2023. Připojení doložky provedla Hana Grulová dne 15.06.2023.

